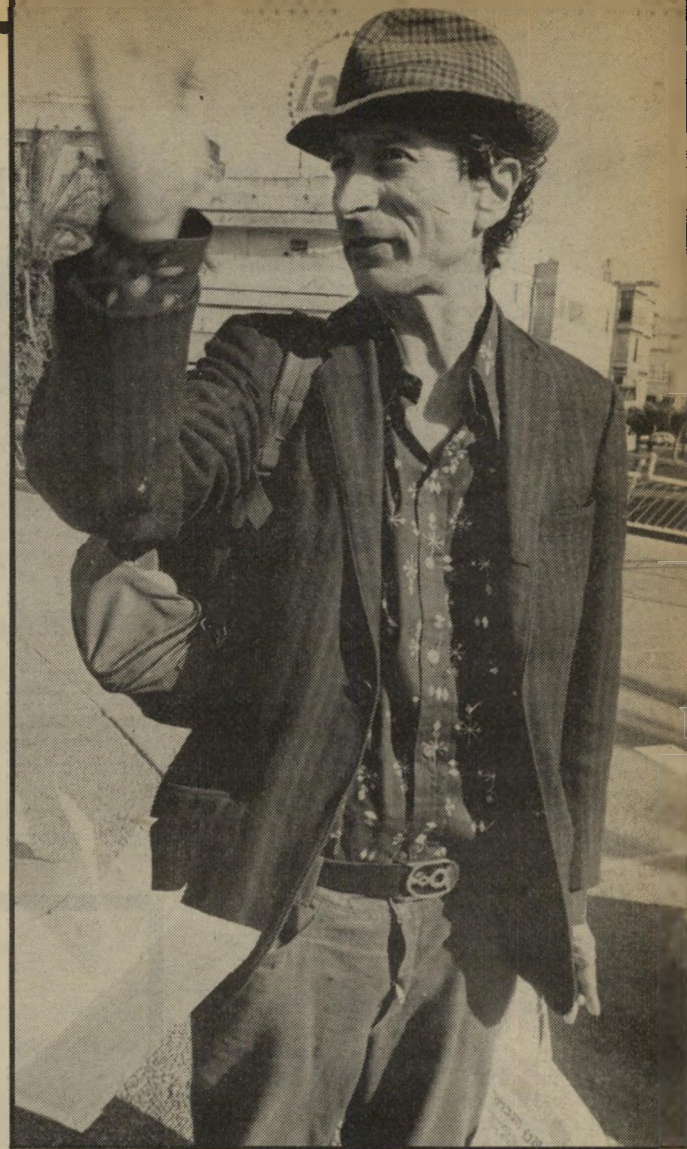

**צוות „העולם הזה“ יצא להחתים את הציבור על
עצומה שלא היחה אלא נוסח מגילת העצמאות,
אך איש לא זיהה אותה, והרוב סירב לחתום**

המגילה הגנוזה

עצומה הורכבה מציטוטים מתוך מגילת העצמאות של מדינת ישראל, המגילה שעליה חתמו בזמנו חברי מועצת העם הזמנית. הציטוטים נבחרו עקב נגיעתם לעניין זכויות האדם, ונוסחו כך: עצומה המיועדת להישלח לראש-ממשלת ישראל. במשך יומיים פנינו לכתובת 150 איש, מתוכם 35 הסכימו לחתום על העצומה. מאות עוברים ושבים חלפו על פנינו מבלי לגלות כל סימן התעניינות. חלקם עצרו לשניות ספורות, הבינו, או היה נדמה להם שהבינו במה מדובר, והמשיכו הלאה כשהם מושכים בכתפיהם בחוסר-עניין בולט. כמה אנשים נבהלו כשהבחינו במצלמה, דרשו שלא לצלמם, ואחדים אף וידו על רצונם לחתום על העצומה. מחשש שתמונתם תתפרסם. אל הדוכן מגיעים שני בחורים צעירים מראשון לציון. הם קוראים את העצומה. אחד מהם, מישל זפרני, לוקח את העט המונח על

„לא שווה כלום!“ עוברי-אורח תימוני מסרב לחתום על העצומה בטענה ש, כל העצומות לא שוות שום דבר. האיש, שהיה לבוש בגדים חורפיים ביום קיץ, סירב גם להזדהות ולקבל הסבר על הרעיון שמאחורי העצומה.

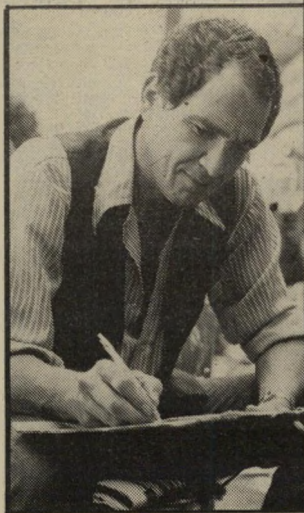
אדם נמוך-קומה ובעל שיי-ער מתולתל ושפם דק הביט בנו במשך שעה ארוכה מעברו הר שני של הרחוב. לפתע חצה את הכביש, ניגש אלינו, ומבלי לקרוא כלל את העצומה החל צועק: „גם בשטחים עושים ככה? גם שם הר ערבים עושים הפגנות?“

כּוּ בּגִין

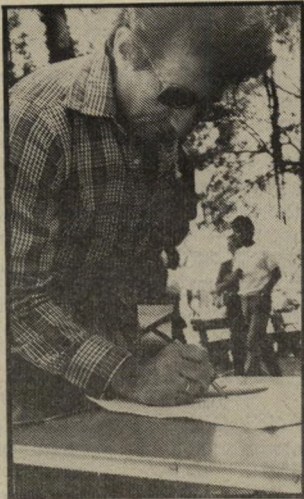
★ לא בגין

ב אמצע השבוע שעבר, בי-שעת צהריים, התייצבנו לפני מרסל, המלצר הוותיק של קפה כסית, וביקשנו שיקצה לנו שולחן להקמת דוכן-החתמה. חשבנו, שהעצומה שהכנו תעורר ויכוחים סוערים ברחוב דיזנגוף, הידוע כרחוב ההומה ביותר במדינת ישראל. הי

ביקשנו ממנו שיקרא את העצומה. הוא סירב: „אני אקרא אם גם שם יעשו ככה! למה הם לא עושים ככה?“ הסברנו לו שהמיי-משל הצבאי בשטחים הכבושים לא מרשה לתושבים להפגין. „בטח שאסור“, הוא ענה, „גם פה צריך שיהיה אסור.“ אלברטו ביטון, גבר כבן 50 מ-אשדוד, עומד בצד ומאזין. כש-

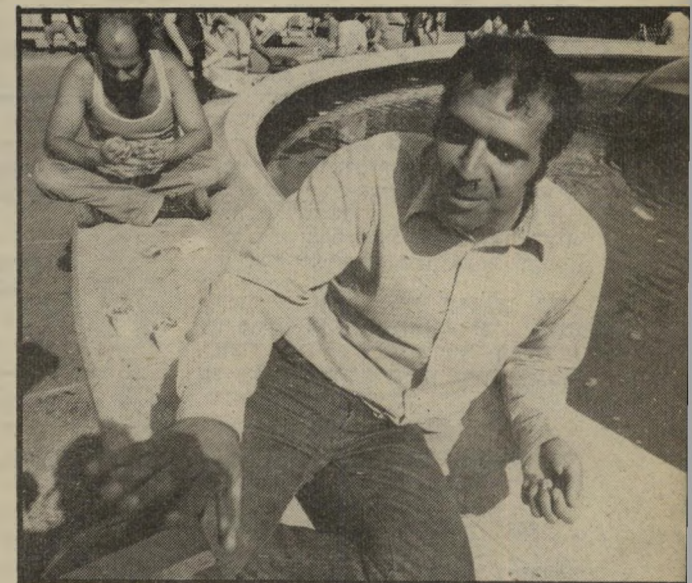

„אתו!“ המשרד והמח-זאי מוטי בהרב חותם על העצומה, אך הוא העיר שלדעתו היא מתונה מדי.

השכול אב שכול יעקב גנורמן, ששיכל את בנו רח במלחמת-הלבנון, חתם על העצומה אחרי שהודדה איתו.

השולחן ורושם את שמו. חברו מושך מידו את העט ואומר: „הש-תגעת? זה נגד בגין! מה אתה חור-תם להם?“ מישל נבוך, ומחליט שלא לחתום. אנו שואלים את חברו מדוע אינו רוצה לחתום. הוא אינו סבור שמגיע לערבים שוויון זכויות. מישל מחליט לחתום למי-רות הכל. הוא מסביר: „תחמתי-כדי שלא יוצר מצב שבו הגורמה

„כיום יש שוויון!“ צעיר שסירב לחתום ולהזדהות הסביר שמאז עליית הליכוד לשלטון יש שוויון-זכויות מלא לכל תושבי המדינה, גם לערבים.

„לא רוצים!“ עוברי-אורח מטיינים בעצומה אך מסרבים לחתום. צוות העולם הזה התייצב בשני מקומות ברחוב דיזנגוף. האחד בבית הקפה כסית והשני בכיכר דיזנגוף. בניסיון החתמה נוסף עבר הצוות בין עוברים ושבים וביקש מהם לחתום. למעלה משמאל, גלופת העצומה ורשימת החותמים.

רק לשלום עכשיו, לא לקומוניס-טים.

איזה חלק

★ באיזו מדינה?

אדם מבוגר מתקרב בצעדים מדודים ומביט בעצומה. הצל-מת ציפי מנשה שולפת את המצ-

בארץ היא שרק אנשי שמאל הם בעד שוויון זכויות. עקרת-בית תל-אביבית, מגיעה וקוראת את העצומה. היא מהססת. גם איברהים מטייבה מגיע ומצטרף לקריאה. מסתבר שהם מכירים זה את זה. איברהים מעיין בעצומה, וחותם עליה באומרו: „העיקר שזה נגד בגין.“ שרה מת-ליטה שלא לחתום: „אני חותמת

„לא חותמים!“ זוג מחובק מתעניין בכרזה שקראה לעוברים ושבים לחתום. השניים סירבו לקרוא את נוסח העצומה ואחרי ציחקוקים מיהרו לעזוב את המקום.